

INDULGENCIA: L'Excm. Sr. Dr Josep Cartanyà i Inglès Bisbe d'aquesta Diòcesi, ha concedit 50 dies als que devotament llegeixin aquest full, als que facin algún donatiu a favor del Centre Eucarístic i per cada hora que es treballi per l'obra de les esglésies pobres.

Caires socials del Culte Eucarístic

LES QUARANTA HORES

La devoció eucarística tan arrelada a la nostra terra, pren certes formes o aspectes marcadament socials, dignes d'ésser remarcades. Un exemple d'això el trobarem en la formosa i sumptuosa funció de les Quaranta Hores que en mantes localitats es celebra solemniament a les darreres setmanes de la Quaresma.

Ara que hi anem de cara a aquell sant temps de Quaresma i Setmana Santa no serà pas inoportú de parlar-ne d'aquesta devoció que en el nostre país ha pres uns aspectes tan singulars.

Aquesta pietosa pràctica és d'origen italià; fou instituïda abans que enlloc a Milan l'any 1556, però no trigà pas gaire a arribar a Girona puix l'any 1585 ja es celebrava a la nostra Catedral. Fou el seu fundador i promotor ací el caputxí Fra Miquel de Ribera qui aquell any predicava la Santa Quaresma a la Seu gironina i hom considera que Girona fou la primera o de les primeres ciutats d'Espanya on es celebrà aital funció, la qual al cap de poca temps es va estendre a totes les principals poblacions de la diòcesi.

Encara avui dia es celebra amb una solemnitat remarcable a Figueres, Olot, Banyoles, Canet de Mar, La Bisbal, Blanes, Arenys de Mar, Torroella de Montgrí, Castelló d'Empúries, Besalú i alguna altra localitat que ara no recordem.

Les característiques principals d'aital funció són: un homenatge solemníssim, sumptuós, regi, al Santíssim Sagrament, una adoració contínua a la Sagrada Eucaristia, i la participació en aquest homenatge

d'adoració no solament d'una gran gernació de fidels, sinó de tota la societat creient destriada en les seves institucions i corporacions més representatives, en les seves cèl·lules i òrgans més vius.

Quasi ens podríem estalviar d'explicar-ne més detalls d'aquesta participació col·lectiva a la funció de les Quaranta Hores, puix estem segurs que la immensa majoria dels lectors d'aquesta publicació ja els coneixen i saben perfectament de què es tracta. Notarem però que en mig de la diversitat que n'ofereixen les diferents localitats hi és sempre constant el caire no solament social sinó a més orgànic de l'homenatge a Jesús Sagramentat. Abans del laicisme oficial, gairebé a per tot les autoritats anaven al davant i tenien llur hora, i ara malgrat la neutralitat religiosa de les autoritats i corporacions públiques, no hi manca pas gairebé enlloc la presència d'aquelles persones que, estant investides de representació pública, els plau de manifestar llurs creences religioses. Vénen després els diversos estaments socials agermanats en una mateixa fe i un mateix amor. Al costat de famílies aristòcrates hi van les criades de servei; les pietoses associacions, els fidels agrupats per carrers, per llur condició, per llur ofici.

La gent benestant, la menestralia i les classes populars tothom es muda i es vesteix de gran festa per a anar a honorar el Senyor de terra i Cel, i els qui dintre de cada agrupament són designats per portar la representació col·lectiva ho prenen com una especial distinció.

Aquests costums que acompanyen la solemnitat de les Quaranta Hores, i que malgrat el general refredament religiós encara es conserven ben vives, són un senyal de com la religió catòlica en els seus articles i dogmes més essencials havia penetrat la nostra societat.

Modernament s'ha volgut presentar la creença religiosa com un afer purament privat que afecta només els individus però no la societat. Ja veieu com la tradició del nostre poble n'és ben contrària d'aquestes errades concepcions. Entre les múltiples manifestacions del sentit social que els nostres avis havien sabut donar a la fe, és una de les més típiques la devoció de les Quaranta Hores tal com a la nostra terra es practica.

Conservem-la doncs, i incrementem-la, si cal, segurs que amb ella, en honorar la Sagrada Eucaristia, afirmem la integritat i la puresa de la doctrina catòlica en ço que fa al sentit social i orgànic de la nostra religió.

Una nova delegació a Calella

Ens plau d'assabentar amb tota satisfacció als lectors que per fi quedà fundada en el Col·legi de R. R. Carmelitas de la ciutat de Calella, la nova branca del Centre Eucarístic «Mare Vedruna».

Presidí l'acte inaugural el reverent Sr. Director de l'esmentat Centre Dr. D. Joan Pujol i les Sres.

Presidenta i Vice-Presidenta del Centre Parroquial.

El Sr. President tingué paraules fèrvides per animar les associades a treballar amb zel i constància, per una obra tan agradosa a Jesús.

Ja s'han començat els treballs d'acord amb les Sres. del Centre Parroquial. No cal dir com desitgem una vida ben esponerosa a la nova delegació.

L'activitat de les delegacions

3

Girona

El dia 2 de desembre fou el destinat per a portar a la veïna Parròquia de Sant Daniel els objectes que el Centre Eucarístic Diocesà li havia destinat. Un grupet d'obreres, i entre elles moltes noies de l'Escola Dominical enclavada a la Parròquia del Mercadal, es cuidaren de portar en aquell poble els objectes que hom havia triat. A les 3 de la tarda sortiren de Girona i poc després es trobaren en aquell lloc on foren rebudes amb mostres de santa alegria.

Després del "Tantum ergo" cantat magistralment per les RR. Benedictines, es resà el Sant Rosari i al final d'ell cantaren les obreres un motet a la Verge; i després del Trisagi i de la visita al SSm. s'entonà l'Himne Eucarístic per tota la concurrència que emplenava de gom a gom aquella Parroquial Església, el qual més que un cant semblava un plany de reparació i de desig de que fos més estimat el bon Jesús. Finalment ens fou permès de besar la Relíquia d'"El Sant Dubte" i poc després ens acomiadàvem cantant l'Himne del Creient.

No cal dir com ens agrairen la cooperació a la festa i com el zelós Sr. Rector així com el Rnd. Capellà de les Monges agrairen l'ofrena del Centre i de quina manera aconseguiren fer devota i ben formosa la Festa, per tal que fos ben coneguda l'Obra del Centre.

Sant Gregori

Un grupet de sòcies del Centre Eucarístic i Maries del Sagrari anaren el diumenge dia 25 del propassat novembre al veí poble de

Sant Gregori a portar-hi els ornaments sagrats que el mentat Centre els havia destinat.

Mn. Anton Butinyà llavors Ecònom, exposà els objectes a l'Església a fi i efecte que els fidels els poguessin contemplar; i agrair al mateix temps l'obra que el Centre Eucarístic porta a cap amb la cura d'adecentar i proveir d'ornaments les Esglésies pobres del Bisbat.

Tot seguit es celebrà la funció de la tarda amb Exposició major del Santíssim res del Snt. Rosari i Estació. Mn Anton dirigí la paraula als fidels, que emplenaven el temple. Amb la seva eloquència tan característica, plena d'unció i de sentit pràctic; remercià al Centre la seva generositat i es féu una oració col·lectiva per a la seva prosperitat.

Després de la Reserva i Benedicció amb Nostramo es despediren dels bons fidels de Snt. Gregori les sòcies del Centre i Maries del Sagrari, desitjant que el bon Jesús sigui conegut, estimat i venerat de tothom.

Banyoles

La delegació del C. E. de Banyoles va celebrar la seva exposició dels treballs realitzats durant el bienni, el dia 24 i 25 d'octubre la qual fou molt visitada pels cooperadors i admiradors de tan recomenable entitat.

Després de la reunió general de Girona totes les sòcies actives han renovat la seva tasca treballant amb gran entusiasme per Déu i pel decor dels seus temples.

El dia 9 de desembre vàrem anar un estol de Maries del Sagrari i associades del Centre Eucarístic a portar els objectes destinats a la Parròquia de Cors.

Ens feren una arribada molt entusiasta i es celebrà una funció Eucarística en la que predicà el senyor Rector un sermó ple de agraïment donant efusives gràcies al Centre de Girona que tant ha treballat per la deguda repartició.

El dia 16 vàrem emprendre el viatge Eucarístic a Serinyà. També l'església s'emplenà de gom a gom i el zelós Sr. Rector d'aquella població bo i agraint els objectes exposats en el temple sant va convidar a l'emulació de tan gran obra pregant per a formar una delegació ben activa per donar glòria a Jesús.

Per fi el 30 de desembre empenquèrem la gloriosa jornada a Orfans emplenant un autocar gran de Maries del Sagrari, associades i simpatitzants de l'Obra del C. E.

A la carretera eren a esperar-nos feligresos d'Orfans, Gallinès, Espinavesa i Parets d'Empordà amb els respectius Srs. Rectors i tinguérem l'agradable sorpresa de saludar una delegació de Maries del Sagrari de Parets. Consistí la funció en Exposició Major, Trisagi cantat i un eloqüent sermó del Reverend Jaume Busquets President de Casa-Missió de Banyoles, alusiu a l'acte, el qui féu grans elogis de l'obra tan fecunda que realitza el C. E.

Després va procurar encendre en els cors del nombrós auditori l'amor a Déu i al pròxim amb paraules tan càlides que moltes persones ploraven d'emoció. Fou una injecció ben fonda d'espiritualitat i fervor.

L'església tan gran i formosa estava curulla de fidels, els quals sortiren tots enardits i enfervoritzats del sermó.

Cants, il·luminació esplendorosa, benedicció amb S. D. M. i reserva completaren tan simpàtica festa, tornant a nostres llars contentes i satisfetes i donant gràcies al Senyor pels seus grans beneficis.

* * *
NOTA.—Per tal com les comunicacions que hem rebut sobre l'ac-

tivitat de les Delegacions són molt abundoses, no ens és possible de publicar-les totes avui. Les que resten en cartera seran publicades en els números pròxims.

Aprofitem aquesta avinentesa per a pregar als qui ens envien treballs destinats a la publicació, que ho facin deixant bon marge en el paper i fent les ratlles ben amples, puix si cal fer-hi alguna correcció això facilita molt la tasca.

Secció d'orientació

Amb aquest títol ens ha semblat bé d'encapçalar les poques ratlles que a cada número podrem dedicar a guiar l'activitat de les nostres laborioses delegacions ja que la grandària del nostre full és reduïda i l'original, gràcies a Déu abunda.

Com a començament donarem avui les mides de la roba blanca, i preguem a tothom que procurin tenir-les en compte, puix sobretot amb els purificadors i lavabos, han sorgit confusions. Heu's ací les mides de les diferents peces:

Amits, 68 × 68 cm

Purificadors, 30 × 30 cm

Corporals, 50 × 50 cm.

Animetes, 12 × 12 cm.

Lavabos, 45 × 45 cm.

Collets estola de 50 a 55 cm., no menys

Collets casulla de 75 a 80 cm., no menys.

Recomanem que els lavabos, portin solament punta als extrems, o serrallet, i no tot al vol, com ens havem trobat, cosa que com hem dit abans, confon fàcilment, les dues peces. Si s'hi vol brodar una creueta, o nom de Jesús, que sigui també al cap, i no al mig.

Cal procurar plegar aquestes peces en el sentit de la dimensió més llarga, i fer que el plegat de totes les d'una mateixa delegació siguin iguals.

En el número vinent parlarem dels cingols i quelcom més.